

גיטין ו

רבי אחי	רבי אמי ור' אסי	רבי אלעזר	רבי אשי
צריך אתה לעמוד על כל אות ואות	לא צריכת, וכי תימא אעביד לחומרא, נמצא אתה מוציא לעז על גיטין הראשונים	אפילו לא כתב בו אלא שיטה אחת לשמה, שוב אינו צריך	אפי' קן קולמוסא וקן מגילתא

ברייטא לחזק שיטת רב אשי: תניא כוותיה דרב אשי: **המביא גט ממדינת הים, אפי' הוא בבית וסופר בעלייה, הוא בעלייה וסופר בבית, אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר;**

'הוא בבית וסופר בעלייה' הא לא קא חזי ליה! אלא לאו כגון דשמע קן קולמוסא וקן מגילתא. קושי על דברי הברייתא: אמר מר: **אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר.** מאן?

• אילימא שליח, השתא הוא בבית וסופר בעלייה דלא חזי ליה - אמרת כשר, נכנס ויוצא מיבעיא?

• אלא סופר, פשיטא, משום דנכנס ויוצא נפסליניה?

תירוץ: לא צריכא, דנפק לשוקא ואתא, מהו דתימא איניש אחרינא אשכחיה ואמר ליה, קמ"ל.

שמואל	רב	
כחוו"ל	כא"י לגיטין	בבל
לפי שאין עדים מצויין לקיימו, והני נמי לא שכיחי!	לפי שאין בקיאים לשמה, והני גמירי	הצעה להסבר המחלוקת
מתבתא בגירסייהו טרידי	ותסברא? הא רבה אית ליה דרבא! כיון דאיכא מתבתא מישכח שכיחי	קושי הסבר המחלוקת - דכ"ע בעינן לקיימו
עשינו עצמינו בבבל כא"י לגיטין, מכי אתא רב לבבל.	איתמר נמי, אמר ר' אבא אמר רב הונא: עשינו עצמינו בבבל כא"י לגיטין, מכי אתא רב לבבל.	חיזוק שעניין המחלוקת קשור לישיבות קושי על רב
	מתיב ר' ירמיה, ר' יהודה אומר: מרקם למזרח, ורקם - כמזרח, מאשקלון לדרום, ואשקלון - כדרום, מעכו לצפון, ועכו - כצפון; והא בבל לצפונה דא"י קיימא, דכתיב: ו'אמר ה' א'ל'י מצפון תפתח הרצה, ותנן, ר"מ אומר: עכו - כא"י לגיטין, ואפי' ר"מ לא קאמר - אלא בעכו דמקרבא, אבל בבל דמרחקא לא!	
	לבר מבבל	תירוץ

שאלה: עד היכן היא בבל?

תשובה 1: אמר רב פפא: כמחלוקת ליוחסין כך מחלוקת לגיטין; **תשובה 2:** רב יוסף אמר: מחלוקת ליוחסין, אבל לגיטין - דברי הכל עד ארבא תנינא דגישרא.

הדין במקום מסויים: רב חסדא מצריך מאקטיספון לבי ארדשיר, ומבי ארדשיר לאקטיספון לא מצריך.

ניסיון להסביר את הדין: לימא, קסבר: לפי שאין בקיאים לשמה, והני גמירי!

קושי: ותסברא? והא רבה אית ליה דרבא!

הסבר אחר לדין: אלא, דכ"ע בעינן לקיימו, והני כיון דאזלי לשוקא להתם, הנך ידעי בחתימות ידא דהני, והני בדהנך לא ידעי, מ"ט! בשוקייהו טרידי.

רבה בר אבנה	רב ששת	רבא
מצריך מערסא לערסא	מצריך משכונה לשכונה	מצריך באותה שכונה

קושי: והא רבא הוא דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו!

תירוץ: שאני בני מחוזא, דניידי.

מקרה: רב חנין מישתעי: רב כהנא אייתי גיטא, ולא ידענא אי מסורא לנהרדעא אי מנהרדעא לסורא, אתא לקמיה דרב, א"ל: צריכנא למימר בפני נכתב ובפני נחתם או לא צריכנא? אמר ליה: לא צריכת, ואי עבדת אהנית. שאלה: מאי 'אי עבדת אהנית'?

תירוץ: דאי אתי בעל מערער, לא משגחינן ביה; כדתניא: **מעשה באדם אחד שהביא גט לפני רבי ישמעאל,**

אמר לו: צריך אני לומר בפני נכתב ובפני נחתם או איני צריך?

אמר לו: בני, מהיכן אתה?

אמר לו: רבי, מכפר סיסאי אני,

אמר לו: צריך אתה לומר בפני נכתב ובפני נחתם, שלא תיזקק לעדים.

לאחר שיצא נכנס לפניו רבי אלעאי, אמר לו: רבי, והלא כפר סיסאי מובלעת בתחום ארץ ישראל, וקרובה לציפורי יותר מעכו!

הסבר לדברי הברייתא: ותנן, **רבי מאיר אומר: עכו - כארץ ישראל לגיטין,** ואפי' רבנן

לא פליגי עליה דר"מ - אלא בעכו דמרחקא, אבל כפר סיסאי דמקרבא - לא!

המשך הברייתא: **אמר לו (ר' ישמעאל): שתוק, בני, שתוק, הואיל ויצא הדבר בהיתר יצא.**

קושי על שאלתו של ר' אלעאי: הא איהו נמי 'שלא תיזקק לעדים' קאמר ליה!

תירוץ: לא סיימוה קמיה.

דין: שלח ליה ר' אביתר לרב חסדא: גיטין הבאים משם לכאן, אין צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם.

הצעה להבנת הדין: לימא, קסבר: לפי שאין בקיאים לשמה, והני גמירי!

קושי: ותסברא? והא רבה אית ליה דרבא!

הסבר אחר לדין: אלא, דכ"ע בעינן לקיימו, וכיון דאיכא רבים דסלקי ונחתי, מישכח שכיחי.

שאלות על סמכותו של ר' אביתר לפסוק הלכה: אמר רב יוסף:

- מאן לימא לן דר' אביתר בר סמכא הוא?
- ועוד, הא איהו דשלח ליה לרב יהודה: בני אדם העולין משם לכאן הן קיימו בעצמן ויתנו (את) הילף קטנה והילף אכרו פיין וישתו, וכתב ליה בלא שירטוט, וא"ר יצחק: שתיים כותבין, שלש אין כותבין, במתניתא תנא: **שלש כותבין, ארבע אין כותבין!** תשובה: א"ל אביי: אטו כל דלא ידע הא דר' יצחק לאו גברא רבה הוא?
 - בשלמא מילתא דתליא בסברא - לחיי, הא גמרא היא, וגמרא לא שמיע ליה;
 - ועוד, הא ר' אביתר הוא דאסכים מריה על ידיה, דכתיב: ותנה ציו פי' פ'ס'ע,
 - רבי אביתר אמר: זבוב מצא לה,
 - ר' יונתן אמר: נימא מצא לה,ואשכחיה ר' אביתר לאליהו, א"ל: מאי קא עביד הקדוש ברוך הוא? א"ל: עסיק בפילגש בגבעה, ומאי קאמר?
אמר ליה: אביתר בני כך הוא אומר, יונתן בני כך הוא אומר, א"ל: ח"ו, ומי איכא ספיקא קמי שמיא?
א"ל: אלו ואלו דברי אלהים חיים הן זבוב מצא ולא הקפיד, נימא מצא והקפיד. עוד הסברים לאותם דרשות: אמר רב יהודה: זבוב בקערה, ונימא באותו מקום, זבוב - מאיסותא, ונימא - סכנתא.
איכא דאמרי: אידי ואידי בקערה, זבוב - אונסא, ונימא - פשיעותא.
הלכות שאפשר ללמוד מסיפור פילגש בגבעה: אמר רב חסדא: לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו, שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתירה, והפילה כמה רבבות מישראל.
אמר רב יהודה אמר רב: כל המטיל אימה יתירה בתוך ביתו, סוף הוא בא לידי שלש עבירות: גילוי עריות, ושפיכות דמים, וחילול שבת.
אמר רבה בר בר חנה, הא דאמרי רבנן: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה, עשרתם? ערבבתם? הדליקו את הנר: צריך למימרינהו בניחותא, כי היכי דליקבלו מיניה.

